

Brieven - deel 2

Lang geleden, door wat we toen zagen als een samenloop van omstandigheden, verloren we alles wat wij liefhadden en hadden het gevoel dat we met onze rug tegen de muur stonden. Toen begrepen we de vraag van Job, want net als hij wilden wij weten waarom ons dit alles overkomen was en we begonnen onze, wat jij noemt, spirituele queeste. We merkten hoe gevaarlijk de vraag naar het "waarom" is en zoals Odysseus vonden wij kommer en kwel, schier onneembare hindernissen, gevaarlijke verleidingen, zevenkoppige draken op onze weg en toch werd de tocht steeds gemakkelijker tot het moment dat we echt niet meer verder konden en tot de conclusie kwamen dat al onze inspanningen voor niets waren geweest. En in een moment van uiterste wanhoop vielen we opeens door de spiegel en een onuitsprekelijk gevoel maakte zich van ons meester en we begrepen niet wat ons was overkomen. Het was alsof het laatste stukje van de puzzel op zijn plaats gevallen was. Het was allemaal zo ongelofelijk dat we er met niemand over durfden te praten., bang om voor gek verklaard te worden. We hadden iets fantastisch en tegelijkertijd iets gruwelijks ontdekt. Wij konden ons niet voorstellen dat wat wij zagen nooit eerder gezien was, we wilden het terugvinden en daarom begonnen we te lezen en te lezen en te lezen en schreven en schreven en schreven. Want net als Odysseus na zijn thuiskomst, begrepen we dat we eerst nog de honderd vrijers moesten vermoorden, voordat we echt rust zouden vinden. En overal in de hele geschiedenis, van de taoïsten tot het heden, vonden we het terug, vaak vervuild en gecorrumpeerd, en op het laatst hadden we honderden pagina's met aantekeningen als het Pak van Sjaalman, uit de Max Havelaar van Multatuli. Wij hadden begrepen dat als wij konden laten zien dat de hele geneeskunde een luchtkasteel was, een loze luchtballon, als een lange rij dominostenen de hele boel zou instorten. Het basis-idee in de hele geschiedenis van al die ketteren was dat symptomen een betekenis hebben en geen oorzaak en dat als je de oorzaak zoekt je nooit meer de betekenis zult zien. Er zijn geen lichaam en geen psyche, maar alleen maar mensen. We probeerden mensen te laten zien wat wij zagen, maar iedereen is zo bang om zijn schijnzekerheden op te geven en om de kudde te verlaten. Ze vechten zich nog liever dood, dan dat ze hun overtuigingen en hun ongeluk opgeven. Want het grootste probleem is dat wanneer iemand zijn bewustzijn verandert, hij zichzelf moet toegeven dat hij zich tot dan toe vergist heeft en de meeste mensen stellen dat moment uit tot op hun sterfbed. De afgelopen jaren hebben we de aantekeningen vele malen herschreven en elke keer werd het compacter, maar we konden niet de juiste vorm vinden. Drie jaar geleden lasen we opnieuw het Evangelie van Thomas en in een flits begrepen we dat het ons verhaal was en in een week schreven we de verklaringen van de geheime woorden of hoe weer mens te worden en te ontdekken wie je bent.

Ik vond een aardig citaat over dikke mensen in Walden van Henry David Thoreau:

"Bij Kirby and Spencer vind ik een belangrijk etymologisch feit: "dat sommige insecten, hoewel ze in hun laatste gedaante verwisseling toegerust zijn met spijsverteringsorganen daar geen gebruik van maken", ook noteren zij: "De algemene regel is dat bijna alle insecten, in die staat, veel minder eten dan larven. De in een vlinder veranderde vraatzuchtige rupsen, de vlieg geworden made, stellen zich tevreden met een paar druppels zoetigheid. Iemand die veel eet is een mens in larve stadium. Er zijn hele

volksstammen die in die toestand verkeren, mensen zonder droom of verbeelding, wier dikke buiken hen verraden".

Misschien is het tekenend in deze gespleten maatschappij dat de Westerse mens gebukt gaat onder zijn overgewicht terwijl overal elders zijn medemensen verhongeren en er op dit moment een nieuwe hongersnood dreigt in Afrika.

In een brief aan Gabriele Piccolomini schrijft Leonardo da Vinci:

"Wij zijn allen ballingen, levend binnen de lijsten van een vreemd schilderij. Wie dit weet, leeft groot. De overigen zijn insecten"

Thoreau zou zeggen dat ze larven zijn, er van overtuigd dat ze niet in staat zijn het schilderij, waar ze de tijd doden en zo de eeuwigheid verwonden, te verlaten. Hoe je een vlinder kunt worden en hoe je het schilderij kunt verlaten is de betekenis van het Evangelie van Thomas.

In het elfde boek van de Hermes Trismegistos kun je lezen:

"Als je jezelf niet gelijk kunt maken aan God, dan kun je God niet begrijpen. Want het gelijke begrijpt het gelijke. Maak jezelf groter tot een onmetelijke grootheid, verder springend dan iedereen; en als je doorlopend jezelf overstijgt, zul je de Eeuwigheid bereiken en je zult God begrijpen: als je zelf gelooft dat niets onmogelijk is, bedenk dan dat je zelf onsterfelijk is en dat je alles kunt begrijpen, elke Kunst, elke Wetenschap en de wijze en gewoonte van elk levend schepsel"

En dit is volgens mij heel verwant aan de bedoeling van het Evangelie van Thomas, Paracelsus schreef:

"In staat te zijn datgene te begrijpen wat het lot veroorzaakt, is God begrijpen; en God begrijpen is God zijn, want alleen het gelijke kan het gelijke begrijpen"

En Meister Eckehart sprak:

"Het woord door Augustinus gesproken: "Wat de mens liefheeft dat is de mens", moet op deze wijze worden verstaan: Heeft hij een steen lief, dan is hij een steen; heeft hij een mens lief dan is hij een mens; heeft hij God lief..... en nu durf ik niet verder te spreken, want als ik zeg dat hij dan God is, dan zoudt gij mij kunnen stenigen"

En dit alles terwijl er geschreven staat:

"Gij zijt Goden: allen kinderen van de Allerhoogste (Psalm 82:6)".

Tegenwoordig worden deze vermetelen niet meer gestenigd maar opgesloten in een psychiatrische inrichting en het was Ronald Laing (in "De strategie van de Ervaring") in navolging van Socrates, die had begrepen dat de grootste zegeningen via de waanzin tot ons komen, maar in deze maatschappij staan we mensen niet toe hun queeste te voleindigen.

In het vroege Jodendom werd het afwijken van het rechte en eenvoudige pad gezien als de enige zonde. Als je van dat pad afwijkt moet je dwalen, zoals Ahasverus, en wordt je een vreemdeling in de wereld, maar goed aangepast aan al die andere Ahasverussen en samen vormen jullie dan de dwalende kudde. Dus de keuze is de Weg of de maatschappij, Leven of "dood"

"Mijn volk, uw leiders zijn verleiders en zij maken de weg die u tot pad moest zijn, tot een doolweg". (Jesaja 3:12)

Als je de Weg terug wilt vinden moet je de kudde verlaten, zoals Nietzsche schreef in zijn "Also sprach Zarathustra". Daarin beschrijft hij het rijpingsproces dat de mens moet doormaken. Eerst is hij een cultuur-dragend, gewillige pakezel, bereid om zich te schikken naar de eisen en waarden van zijn cultuur, kritiekloos aangepast. Dan verlaat hij de kudde en wordt een leeuw, een sterke loner, die poogt zich te ontdoen van zijn culturele bagage en een bedreiging voor de kudde. Maar die fase moet hij te boven komen en weer als een kind worden, argeloos in een heilig "Ja-zeggen". Alles is al zo vaak gezegd, maar mensen zijn horende doof en ziende blind.

Elke cultuur is een product van het verliezen van de ware Weg en dan openen de mensen de doos van Pandora en alle ellende die dat oplevert is een prikkel om terug te keren naar die Weg en zo die gruwelijke doos weer te sluiten. Dus ik ben verbaasd dat jij verbaasd bent over de Twin Towers. Alles is met alles verbonden en dus is iedereen medeverantwoordelijk (niet schuldig, dat is een christelijke uitvinding) voor alle catastrofes en ellende waar ook ter wereld. Alle mensen leven in een web van afhankelijkheid van alle andere mensen in de wereld en elke verstoring van dat web, breidt zich uit over het hele web. Zoals in de chaos-theorie een vleugelslag van een vlinder in Nieuw Zeeland een tornado in het Caribisch Gebied kan veroorzaken. Mensen maken en houden dit web zelf in stand en de draden zijn de Nasdaq, de economie, belangen, macht, beïnvloeding, tradities en nog veel meer mechanismen. Iedereen, behalve de kinderen, heeft vuile handen en iedereen is medeverantwoordelijk. Vóór de val van de Berlijnse Muur, hadden we een vijand waarop we alle kwaad konden projecteren. De vijand was buiten. Maar nu hebben we geen vijand meer en moeten we tot de conclusie komen dat de vijand binnen in ons zit en met de kruistocht tegen het terrorisme proberen we alleen tevergeefs een nieuwe vijand te creëren om ons onbehagen op te projecteren. Mensen oogsten altijd wat ze zaaien.

Karma is een helder beeld als je het beschouwt als de bagage die ieder meekrijgt van zijn ouders, zijn grootouders enzovoorts tot in het grijze verleden. Al die onverwerkte drama's, krenkingen, verdriet, oorlogen en ruzies, tradities, normen, regels en andere mensenwetten. Maar reincarnatie is een laffe uitvinding om je verantwoordelijkheden te ontlopen en dus herhaalt de geschiedenis zich telkens weer en zij noemen dat het "Wiel van eeuwige wederkeer". Iedereen moet zijn eigen wiel stoppen en aangezien je maar één leven hebt, moet je het in dit leven doen, anders zadel je je kinderen weer op met jouw Karma.

In onze groep zitten alleen mensen die de kudde verlaten hebben, voormalige leeuwen die gebruld hebben naar het establishment, sommigen ouder dan jij, anderen nog scholieren, allemaal keurig hun rol spelend, maar wetend dat ze dat doen, slim als slangen en argeloos als duiven, Elke dag weer zien we de slachtoffers van deze rat-race en voorzichtig proberen we hen de weg naar buiten te wijzen, maar het is dweilen terwijl anderen de kraan open houden. Daarom hebben wij ons gewijd aan de taak om de kraan dicht te draaien.

Als je een probleem in je leven tegenkomt, schreef Wittgenstein, kun je proberen om het probleem op te lossen, maar je kunt beter je leven zo veranderen dat het probleem verdwijnt. Dat is niet de manier waarop mensen gewoonlijk leven, want zij hebben zich afhankelijk gemaakt van heel veel anderen om hun problemen op te lossen. Ze hebben juristen, soldaten, psychiaters, priesters, academici en nog vele anderen nodig om de problemen op te lossen die er op hun weg komen en zo kunnen ze verdergaan op hun weg naar Nergenshuizen. En misschien het meest interessante in verband met het Evangelie van Thomas, is dat ze dokters nodig hebben om alle symptomen te bestrijden, die ze ziekten noemen, en die ze zich op hun hals halen door hun manier van leven.

"Veracht, mijn zoon, de tuchtiging des Heren niet en keer u niet met weerzin af van zijn bestraffing". (Spreuken 3:11)

en

"Gestrenge tuchtiging treft hem die het rechte pad verlaat; wie terechtwijzing haat, zal sterven". (Spreuken 15:10)

Maar met het resultaat van hun tuchtigingen en terechtwijzingen gaan ze naar de dokter en worden zo dus nooit wijs. Lijden zou moeten louteren, pijn (van poena = straf) is een signaal, een waarschuwing om terug te keren van de heilloze weg naar het rechte en eenvoudige pad. De hele bijbel wemelt van zulke verwijzingen, met het verband tussen onrechtvaardigheid en ziekte, maar niemand durft dat meer te zien. Door schade en schande wijs worden is dus nauwelijks meer mogelijk. Callimachus de Cyrenaer schreef: "Waarlijk, Wijsheid is aller alles helend medicijn" Dus de genezingen van "Jezus" kwamen niet uit de lucht vallen maar waren een herontdekking van iets dat mensen altijd geweten hebben, maar ver weg in hun harten hadden verborgen. De waarheid is genezend, maar wel heel pijnlijk.

Lust is geen belangrijke drijfveer in de menselijke psychologie maar een cultuurproduct. In het Epos van Gilgamesh, is Gilgamesh de metafoor van de cultuur, macht en autoriteit en de schrik van Uruk. En het volk van Uruk smeekte de Moeder-Godin om hulp en Zij schiep een goddelijk evenbeeld, de machtige Enkidu, de natuurmens, één met de natuur. En een jager ging van Enkidu naar Gilgamesh en vertelde hem:

"Er is een man, die van het gebergte gekomen is, hij is de machtigste in het land, zijn kracht is zo groot als de meteoriet van Anu"

En Gilgamesh, de wellustige, gaf de jager de raad om de natuurmens Enkidu te temmen door zingenot en sprak:

"Ga, jager en neem de hoer Shamhat met je mee. Laat haar, als de dieren drinken bij de waterplaats, haar gewaad uitdoen en haar geslacht tonen. Als hij haar ziet zal hij haar naderen, en de dieren, die met hem opgroeiden in het wild, zullen zich van hem vervreemden"

En aldus geschiedde en zo verloor Enkidu zijn kracht, de dieren werden bang voor hem, hij verloor zijn paradijs en werd beschaafd. In de maatschappij is lust de grote hindernis om de paradijselijke staat te herwinnen.

Hier een kleine bloemlezing van de eindeloze wapenfeiten en duistere kant van onze best denkbare wereld: overal ruzies, haat, onenigheid, eenzaamheid, depressies, angst, ellende en pijn, onzekerheid, wanhoop, agressie, rottigheid en problemen, bloed, zweet en tranen. Volle ziekenhuizen en gevangenissen, alcoholisten en junks, burgeroorlogen, martelingen, miljarden dollars voor bewapening, in de afgelopen 2000 jaar 5000 oorlogen, 600 miljoen hongerenden, miljoenen vluchtelingen, verkeersslachtoffers, kankerepidemieën, Aids, hart- en vaatziekten en vele andere. Moord en doodslag, terrorisme, abortussen en suicides, echtscheidingen, werkeloosheid, armoede en lichamelijk en geestelijk gehandicapten. Mensen vernietigen de natuur, vellen de regenwouden, vissen de oceanen leeg, breken de ozonlaag af, terwijl ze op zoek zijn naar het verloren paradijs. En jij zit in je ivoeren toren met geblindeerde ramen, op de deksel van je eigen vuilnisbak en kraait dat je in zo'n prachtige wereld leeft. Dat is wat ze horende doof en ziende blind noemen. Ongetwijfeld vind je in Logion 56 geen lijk maar een prachtig schepsel. Dat vereist een hoop zelfbedrog en het vervelende van zelfbedrog is dat je de bedrieger altijd bij je draagt. Er zijn zoveel goede dingen, zeggen mensen dan, maar in deze dualistische maatschappij is dat slechts een kant van de medaille. Tegenover alle verworvenheden staat verwording en zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Achter de façade van de welvaartsstaat ligt een verborgen wereld van ellende. Dat is de tol die het mensdom voor zijn kortzichtigheid betaalt. In deze gespleten wereld is er geen goed zonder kwaad, geen voors zonder tegens, geen boven zonder onder, geen rijkdom zonder armoede, geen God zonder Satan, geen winnaars zonder verliezers, geen toekomst zonder verleden. Dus als je de dualiteit wilt overstijgen en verlost wil worden van het kwaad, tegens, onder, armoe, Satan, verliezers en het verleden, dan moet je ook ontdoen van je zogenaamde goed, voors, boven, rijkdom, God, winnaars en toekomst. Misschien zou het aardig zijn om Candide van Voltaire nog eens te lezen. Het is een vlijmscherpe satire over de best denkbare wereld en nog steeds zeer actueel.

En denk nog eens aan die prachtige song van de Eagles over de last van de blanke man:

THE LAST RESORT

**She came from Providence, wasn't in Rhode Island
Where the Old World shadows hang heavy in the air
She packed her hopes and dreams like a refugee
Just as her father came across the sea**

**She heard about a place; people were smilin'
Spoke about the Red man's way and how they loved the land
They came from everywhere to the Great Divide
Seeking a place to stand or a place to hide**

**Down in the crowded bars, out for a good time
Can't wait to tell you all what it's like up there
They called it paradise; I don't know why
Somebody laid the mountains low while the town got high**

**And then the chilly winds blew down across the desert
Through the canyons of the coast to the Malibu**

**Where the pretty people play; hungry for power
To light their neon ways and give 'em things to do**

**Some rich man came and raped the land; nobody caught him
Put up a bunch of ugly boxes, and Jesus, people bought 'em
They called it paradise; the place to be
They watched the hazy sun sinkin' in the sea**

**You can leave it all behind, and sail to Lahaina
Just like the missionaries did so many years ago
They even brought a neon sign: Jesus is comin'
Brought the white man's burden down; brought the white man's reign**

**Who will provide the grand design, what is yours and what is mine
"Cause there is no more new frontier; we have got to make it here
We satisfy our endless needs, and justify our bloody deeds
In the name of destiny, and in the name of God**

**And you can see them there on Sunday morning
They stand up and sing about what it's like up there
They called it paradise; I don't know why
You call some place paradise; kiss it goodbye**

Ik heb je een bloemlezing gegeven van de eindeloze wapenfeiten van deze best denkbare wereld en jij schreef: "De beste van de denkbare werelden? Ik hoef dat niet te bedenken... het is de werkelijkheid, wij verkeren daarin en we weten het en het is echt geweldig!" Ik begrijp niet dat er zoveel ellende is in jouw prachtige wereld. Het lijkt mij heel tegenstrijdig, een wereld met stervenden, de meeste van hen nog niet oud en der jaren zat, veronderstel ik, en gehandicapte mensen. En voor hen zijn er hulpverleners nodig zoals jij en ik.

Een kleine parabel: stel je een wilde en kolkende rivier voor en aan de benedenstroom hebben zich de hulpverleners verzameld. En elke dag levert de rivier een nooit ophoudende vloed van drenkelingen op. Slachtoffers met een grote verscheidenheid aan verwondingen. De hulpverleners ontfermen zich over de slachtoffers, sommigen zijn al stervende, classificeren de symptomen en noemen dat ziekten, en zijn er van overtuigd dat ze heel zinnig werk doen. Zij vragen zich niet af waar al die slachtoffers vandaan komen, want zo is het leven nu eenmaal hebben ze geleerd. Er is geen waarom, want die vraag is verboden. Het is niemand toegestaan om tegen de stroom in naar de bovenloop van de rivier te zwemmen, want stel je voor dat hij het Waarom zou ontdekken, want de hulpverleners hebben slachtoffers nodig omdat zij aan het helpen de zin van hun leven en hun zelfrespect ontlenen. Toegewijd en vol medelijden lappen de hulpverleners de slachtoffers weer op en als zij voldoende zijn hersteld, mogen ze weer vertrekken. Sommigen zijn niet meer te repareren, die noemen ze gehandicapten, en die mogen blijven. Enige tijd later spoelt het slachtoffer, dat nog niet zolang geleden ontslagen werd, weer aan en de hulpverleners noemen dat een recidief. En weer doen de hulpverleners hun best en de patiënt is hen zeer dankbaar. En iedereen vindt de hulpverlener zo knap, dat hij een fantastisch werk verricht, dat hij onmisbaar is, tot op een dag de hulpverlener aanspoelt. Want in de wereld waarin deze rivier stroomt zijn er uiteindelijk alleen maar slachtoffers.

De mens is verantwoordelijk voor zijn eigen leven, zijn eigen daden en alle ellende die daar het resultaat van zijn. Wat de mens onderscheidt van de dieren is zijn vrijheid, niet gebonden aan een territorium, geen natuurlijke vijanden en niet gebonden aan speciaal voedsel want:

"Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijsz dienen. (Gen 1:29)

Maar dat geldt alleen als je wandelt op het rechte en eenvoudige pad (van rechtvaardigheid, Spreuken 8:20) Stel je een prachtige rechte en vlakke weg voor, waarop het heerlijk is om te lopen. Aan beide zijden van die weg is het ruig, bijna onbegaanbaar, met nauwelijks doordringbare doornstruiken en valkuilen. Als je naast de weg stapt voelt dat niet lekker en dat is slechts een waarschuwing om terug te keren naar de Weg. Dus alle emoties, alle pijn en alle lijden is alleen een aansporing om te keren op je schreden voor je eigen bestwil. Elke actie is een vraag, het resultaat is het antwoord en het is je eigen verantwoordelijkheid wat je daarmee doet. Maar mensen geven de doornstruiken, de valkuilen, hun medereizigers en hun leiders de schuld van hun ellende.

Het leven kan ongelooflijk eenvoudig zijn en de route naar het eenvoudige pad is de boodschap van het Evangelie van Thomas.

Kleine kinderen begrijpen die vreemde wereld van de volwassenen niet. Dus moet je ze vreemd maken om ze daarin te laten passen. Met kromme stenen bouw je een kromme muur. Met zieke mensen een zieke maatschappij. Rechte stenen passen niet in een kromme muur en gezonde mensen passen niet in een zieke maatschappij. Dus hoe minder aangepast hoe gezonder en hoe gezonder hoe minder aangepast. Maar ouders passen hun kinderen aan, we noemen dat opvoeding, naar hun eigen beeld en gelijkenis en gedragen zich zo als hun eigen god. Daarom kennen mensen hun eigen kwaliteiten toe aan hun eigen geprojecteerde god, de straffende en wrekende vader waar zij in angstig ontzag tegenop kijken. Natuurlijke kleine kinderen zijn niet egoïstisch of tiranniek, want zij zijn als tabula rasa geboren in een systeem met onnatuurlijke regels, wetten, eisen en waarden, waar ze zich aan moeten passen. En alleen dat maakt ze egoïstisch en tiranniek en het grootste taboe is ouders duidelijk maken dat zij verantwoordelijk zijn voor het gedrag, gezondheid en ziek zijn van hun kinderen. Want zij hebben geleerd om de genen de schuld te geven, het karakter, het weer, en nog veel meer armzalige excuses om hun verantwoordelijkheid te ontlopen. Nog in de dertiger jaren van de vorige eeuw was algemeen bekend dat de astma van een kind de neurose van zijn ouders was. Tegenwoordig is het haast een doodzonde om daar zelfs maar aan te denken. De genetica is de nieuwe predestinatieleer, de nieuwe erfzonde en de patiënten de nieuwe goedgegelovigen. Zij hebben hun religie ingewisseld voor de wetenschap, die nieuwe Heiland. Emanuel Kant schreef in 1783 over Verlichting:

"Verlichting is daar waar mensen de onmondigheid afleggen die zij aan zichzelf te wijten hadden. Onmondigheid is daar waar mensen niet in staat zijn hun verstand te gebruiken zonder zich daarbij door een ander te laten leiden. Mensen hebben de onmondigheid aan zichzelf te wijten wanneer dat onvermogen niet berust op een gebrek aan verstand, maar op het ontbreken van de vaste wil en de moed om het verstand dat zij hebben ook te gebruiken zonder zich daarbij door een ander te laten leiden. Sapere

aude! Waag het om het verstand dat je hebt zelf te gebruiken! is dus het wachtwoord van de Verlichting."

Maar mensen beroepen zich op anderen, laten hun voorvaderen niet met rust, en denken dat zij omdat zij op de schouders van hun voorgangers staan, hoger kunnen reiken, maar zo hebben ze een Toren van Babel gebouwd, een Kolos op lemen voeten.

Ik hoorde gisteren weer die prachtige Logical Song van Supertramp en ik heb de tekst voor je opgeschreven, omdat ik vind dat er meer wijsheid in zit dan in de meeste hedendaagse filosofen:

**When I was young, it seemed that life was so wonderful
A miracle, oh it was beautiful, magical
And all the birds in the trees, well they'd be singing so happily
joyfully, playfully, watching me.
But they send me away, to teach me how be sensible
logical, responsible, practical
And they showed me a world, where I could be so
dependable, clinical, intellectual, cynical**

**There are times, when all the world is asleep
The questions run too deep
For such a simple man.
Won't you please, please tell me what we've learned
I know, it sounds absurd
But please tell me who I am**

**Now watch what you say or they'll be calling you a
radical, liberal, fanatical, criminal
Won't you sign us your name, we'd like to feel you're
acceptable, respectable, presentable, a vegetable**

Wij zijn allen geboren als prinsen en prinsessen maar onze ouders hebben ons in kikkers veranderd, zoals hun ouders met hen hebben gedaan en zo steeds verder terug en nu wachten we op de Prins of de Verlosser, zoals Sneeuwwitje, om de betovering te verbreken. In de hele schepping is er geen levend wezen dat zijn kinderen opvoedt. Zij laten hen gewoon opgroeien door ze slechts te beschermen en het voorbeeld te geven.

"het is als de ontzetting van de ervaren tuinman, bekwaam in snoeien, scheren en alle eisen van het vak, wanneer plotseling een vreemde hem snoeimes en heggeschaar uit de hand rukt en zegt: 'Laat groeien die boel, vrijuit, zoals het wil'. Want ik verzeker u, dat gij geen tuinman ter wereld zult beduiden dat een wildernis mooier is dan een onderhouden tuin. En ook vele anderen niet al zijn ze geen tuinlui" (Frederik van Eeden, Nederlandse Utopist en navolger van jullie eigen ondergewaardeerde profeet Henry David Thoreau)

En het Oglala-opperhoofd Luther Staande Beer sprak ergens in de 19e eeuw die prachtige woorden:

"Wij beschouwden de grote oppervlakten, de prachtige golvende heuvels en de kronkelende stromen met hun wirwar van plantengroei niet als "wild". Alleen voor de blanke man was de natuur een woestijn en voor hen was het land "vergeven" van "wilde" dieren en "wilde" mensen. Voor ons waren ze tam. De aarde was weldadig en we waren omringd door de zegeningen van het Grote Mysterie. Pas toen de harige man uit het Oosten kwam en met brute razernij ons en de mensen die ons dierbaar waren onrechtvaardig behandelden, werd het voor ons "wild". En toen de dieren uit het woud voor zijn komst op de vlucht gingen, begon voor ons het "Wilde Westen".

Het was Nietzsche die schreef dat "het christendom het grootste bedrijfsongeval van de laatste 2000 jaar is geweest" en dat "de laatste christen aan het kruis stierf". En ik ben bang dat hij gelijk had.

Er zijn twee manieren om mythen onschadelijk te maken. Ten eerst kun je ze als sprookjes verkopen, zoals gedaan is met de mythen van Andersen en Grimm of je kunt ze ombouwen tot een religie. Datzelfde lot is ook beschoren aan de satirische boeken als Gullivers Reizen en het ergste wat er kan gebeuren is dat je Disney toestaat om ze te verkrachten tot louter amusement. Lever ze vervolgens over aan geleerden, de letterknechten en de woorden-neukers en iedereen gaat de mist in. Er wordt nooit een expeditie uitgerust om het glazen muiltje van Assepoester te zoeken, maar dat doen ze wel voor de Ark van Noach en de voorhuid van Jezus. En het resultaat van het letterlijk nemen van Het Beloofde Land lijkt duidelijk. Bruce Springsteen bedoelde ongetwijfeld niet Israel toen hij zong:

**"Blow away the dreams that tear you apart.
Blow away the dreams that break your heart
Blow away the lies that leave you nothing but brokenhearted
I believe in the promised land".**

Er is nog een prachtige satire van de hand van Bernard Mandeville, ik kan er niets aan doen dat hij ook een Hollander was, "The grumbling Hive". Het is nog steeds zeer actueel. In zijn tijd, zoals in elke tijd wist de gevestigde orde zichzelf in gevaar, maakte hem uit voor een ketter en noemde hem Man Devil.

<http://newark.rutgers.edu/~jlynch/Texts/hive.html>

Het probleem is altijd om te weten wat het koren en wat het kaf is. De Maker heeft mensen niet geschapen maar schept ze doorlopend. Het scheppen is de schepping in stand houden. Hij is de altijd scheppende schepper. In Job 34: 14-15 kun je lezen:

"Indien Hij zijn aandacht op hem richtte, zijn geest en zijn adem tot Zich terugnam, dan zou al wat leeft tegelijk de geest geven, en de mens zou wederkeren tot stof.

Dus je kunt de hele aarde en alle leven beschouwen als een hologram in stand gehouden door alle energie in de Kosmos en dus het centrum van de Kosmos. De Maker is de holograaf die de eeuwige en onveranderlijke natuurwetten ingesteld heeft en zelfs Hij kan die niet veranderen en Hij heeft daar ook geen behoefte aan want Hij zag dat het goed was, een volmaakte wereld in een volmaakt evenwicht met volmaakte mensen om zijn schepping te

bewonderen. Alle levende wezens leven altijd naar hun natuur, behalve het menselijke ras dat in zijn hoogmoed denkt dat hij het beter weet. Mensen leven niet meer naar hun natuur, maar allen zijn afgeweken, zij hebben allen vuile handen: er is niemand die het goed doet, nee, niet een. Zij gedragen zich allemaal als androïden en zijn vergeten wie ze zijn en dat de bedoeling van de Maker slechts is dat zij genieten van zijn schepping. Een schrijvende en denkend mens is een androïde, zoals jij schreef, een gedegenereerde weergave van de volmaakte menselijke poppenkastpop.

Ongeveer 2000 jaar geleden ontstond er een beweging van voormalige androïden die weer mens geworden waren en de gelukzaligheid van die toestand ervoeren. Zij zagen de kleine kinderen, kleine ware mensjes, veranderd worden in androïden door hun androïde ouders en wilde een halt toeroepen aan die waanzin en dus schreven ze het Evangelie van Thomas. De androïden hebben gewonnen en maakten het christendom, dom, dom.

"In een droom, in een nachtgezicht, wanneer diepe slaap op de mensen valt, in sluimering op de legerstede; dan opent Hij het oor der mensen, en drukt het zegel op de vermaningen, tot hen gericht, om de mens van zijn doen af te brengen, om hoogmoed van de man te weren, om zijn ziel van de groeve te redden, zijn leven, dat het niet omkome door de spies. (Job 33:15).

Dat is de betekenis van dromen. Iedereen heeft ergens in zijn hoofd een lade gevuld met onbegrepen gebeurtenissen uit het verleden. Soms ontsnappen die gewoon even en knagen aan het geweten en mensen haasten zich om ze weer op te sluiten in de lade. Het zijn allemaal overtredingen (en de gevolgen ervan: ziekten, emoties, ongevallen enzovoorts) tegen het maxime: "wat gij niet wilt dat u geschiedt doet dat ook een ander niet" en waarin je je verantwoordelijkheid hebt ontlopen door de schuld te geven aan anderen of de omstandigheden. Al die situaties blijven je kwellen totdat je jezelf je eigen aandeel erin bekent. Je kunt nooit het verleden veranderen, je kunt alleen de gevolgen van dat verleden teniet doen. Zo eenvoudig is het. En als je niet bereid bent om die situaties onder ogen te zien en jezelf wil toegeven dat je je vergist hebt, zullen ze je achtervolgen tot op je sterfbed. "Oh death, where art thou sting?" herinnert me aan een autobiografie van de Zwitser Frits Zorn: "De angel van het sterven", met de onvergetelijke openingszin:

"Ik ben jong, rijk en ontwikkeld; ik ben ongelukkig, neurotisch en alleen. Ik ben burgerlijk opgevoed en mijn hele leven was ik braaf. Mijn familie is nogal gedegenereerd en ik vermoed, dat ik zelf ook erfelijk belast ben en door mijn familie aangetast ben. Natuurlijk heb ik ook kanker, wat als vanzelfsprekend voortvloeit uit het voorgaande"

Hij beschrijft op een treffende wijze zijn wanhopige poging, vanaf het moment dat hij hoorde dat hij kanker had, om zich los te maken van zijn verleden en in het zicht van het einddoel is het hem toch niet gelukt.

Er zijn twee typen van verwantschap. Een biologische zoals ik met mijn broers en zussen heb en een geestverwantschap. Logion 99:

"Zijn leerlingen zeiden tot hem:" Uw broeders en uw moeder staan buiten". Hij sprak tot hen:" Deze hier die de wil van mijn Vader doen, dat zijn mijn broeders en mijn moeder. Zij zijn het die het Koninkrijk van mijn Vader zullen ingaan."

Wij zijn allen zonen en dochters van "god" maar we moeten ons dan wel als zodanig gedragen en leven naar zijn Wil. Als je je "eigen" wil volgt, je "eigen" hartstochten en je "eigen" belangen dient, ervaar je niet dat je een zoon van "god" bent. Dus als Paulus spreekt over Johannes, de broeder van de Heer, bedoelt hij dat als metafoor. Als je een broeder bent van de Heer, ben je zoals de Heer. Dus als je een geestverwant bent van de Heer, gedraag je je ook als de Heer. In 1-Cor.-46 kun je lezen:

"Toen is hij verschenen aan meer dan vijfhonderd van zijn volgelingen tegelijk; sommigen van hen zijn overleden, maar de meesten zijn nog in leven. Vervolgens is hij verschenen aan Jacobus, daarna aan alle apostelen. En tenslotte is hij ook verschenen aan mij, een misgeboorte".

Je kunt het letterlijk nemen als een spookverschijning maar het lijkt overduidelijk om het te zien als een metafoor van het moment dat zij de verlichting bereikten. Tenzij je het wilt vergelijken met die wedergeboren christenen die Jezus in hun hartje gevonden hebben. In Marc-41 en Matth-40 droeg Johannes dat epitheton ornans nog niet, want op dat moment was hij nog een leerling.

Een ander aardig voorbeeld is is wonderbaarlijke spijziging van de vierduizend. Het is een krankzinnig verhaal als je het letterlijk neemt en tegenstrijdig met de natuurwetten zoals alle wonderen. In de Tractatus Theologico-politicus (Ch.6 Over wonderen) schrijft de aartsketter Spinoza:

"Want de massa meent dat de kracht en voorzienigheid Gods dan op hun aller duidelijkst blijken, wanneer ze iets ongewoons in de natuur ziet gebeuren, iets dat in strijd is met de mening die ze krachtens de gewoonte omtrent de natuur heeft, vooral als dit tot haar eigen winst of voordeel uitpakt"

En hij toont aan dat ieder "wonder" een verbreking van de eeuwige natuurwetten vereist. Dus geen sprekende slang of ezel van Bileam, geen opwekking van Lazarus of een verrezen Heer. Het zijn allemaal metaforen.

Philo, die enige tijd bij de Essenen verbleven heeft, spreekt over 4000 van hen. Zou het niet zo zijn dat de de wonderbaarlijke spijziging betekent dat zij zich op dat moment bij de messianistische beweging aansloten?

Lang geleden was je een klein kind en je geest genereerde slechts beelden en al die beelden hadden een betekenis. Je angsten manifesteerden zich als monsters en krokodillen onder je bed. Je moest eten wat je ouders voor jou hadden besloten en je moest hun verklaringen die je niet begreep geloven. En je moeder zei dat ze zoveel van je hield dat ze je wel op kon eten . Dat is de reden dat je het sprookje van Hans en Grietje zo goed begreep. Je dacht nog niet in taal en de werkelijkheid was gewoon de werkelijkheid. Het leven was nog zo prachtig, een wonder, oh het was verrukkelijk, magisch. En alle vogels in de bomen, wat zongen die gelukkig en verheugend, speels, terwijl ze naar je keken. De werkelijkheid was nog niet versplinterd., een bos was een bos, je medekinderen waren niet zwart of katholiek of kinderen van de rechter, mannen nog niet gevaarlijk, maar toen waren alle kinderen voor jou nog gelijk. Je had niet eens de taal nodig om de hele dag met elkaar te spelen. Ik hoop dat je dat niet vergeten bent. Beelden en metaforen zijn niet abstract, maar denken in begrippen is abstract, Een abstractie is een reductie van de werkelijkheid. Kinderen zijn eenvoudig van

geest en ongeletterd en zij begrijpen dat ingewikkelde gewauwel van de grote mensen niet, want dat is niet van hun wereld. De parabels van Jezus zijn heel eenvoudig tenzij je ze letterlijk neemt.

Van Herman Hesse is het volgende citaat:

"Onzuiver en misvormd is de blik vanuit het willen. Eerst als wij niets begeren, eerst als ons kijken zuivere beschouwing wordt, opent zich het wezen der dingen de schoonheid. Wanneer ik een bos bekijk, dat ik kopen, pachten, omhakken kan, waarin ik wil jagen, dat ik met een hypotheek belasten wil, dan zie ik niet het bos, maar alleen wat met mijn willen, met mijn plannen en zorgen, met mijn portemonnaie te maken heeft. Dan bestaat het uit hout, het is jong of oud, gezond of ziek. Wanneer ik er echter niets van wil en zo maar gedachteloos diep in het groen staar, dan pas is het bos, is het natuur, is het mooi, geeft het verwondering. Zo is het met mensen en gezichten ook. De mens, die ik met vrees, met hoop, met begeerte, met bedoelingen, met eisen aankijk, is niet een mens, hij is niet meer dan een troebele weerspiegeling van wat ik wil. Wetend of onbewust, zie ik hem aan met vragen, die louter vernauwen en vervalsen: Is hij toegankelijk of trots? Heeft hij achting voor mij? Kan ik iets van hem loskrijgen? Verstaat hij wat van kunst? Met duizenden vragen kijken wij de meeste mensen aan, met wie wij te maken hebben en wij gaan door voor mensenkenners en psychologen, als het ons lukt in hun verschijning, in hun voorkomen en gedrag dat op te merken, wat onze bedoeling dient of weerspreekt. Maar deze houding is armzalig en in dit soort zielkunde is de boer, de venter, de oplichter, de versierder, ervaarder dan de meeste politici of geleerden. Op het ogenblik, dat het willen tot rust komt en de beschouwing, het zuivere en toegewijde zien opstijgt, wordt alles anders. Een mens houdt op nuttig en gevaarlijk te zijn, geïnteresseerd of verveeld, vriendelijk of lomp, sterk of zwak. Hij wordt weer natuur, hij wordt mooi en opmerkelijk evenals ieder ding, waarop de zuivere beschouwing zich richt. Want beschouwing is immers niet onderzoek of kritiek, zij is niets dan liefde. Zij is de hoogste en de meest te wensen toestand van onze ziel: liefde zonder begeren."

Dus de werkelijkheid bestaat onafhankelijk van wat de mensen erover denken, maar door het denken zien ze niet wat ze zien. Zij zien bedoelingen en eigenbelang en helaas kijken ze naar hun medemensen met dezelfde blik. Op welke manier kan ik de ander voor mijn eigen doeleinden gebruiken, zoals pionnen op een schaakbord?.

Inderdaad denkt iedereen ook in beelden maar omdat grote mensen een rationele wereld gecreëerd hebben, leven ze in twee verschillende werelden en die zijn altijd met elkaar in tegenspraak. Het is voor een mens niet mogelijk om op twee paarden te rijden of twee bogen te spannen, en het is voor een knecht niet mogelijk om twee heren te dienen: of hij zal de ene eren en de ander kwetsen.. Je kunt niet de kool en de geit sparen. Ik vind het fascinerend hoe je je probleem beschrijft, dat je was wat je was als kind voordat je de taal machtig was, maar dat je nu zoveel meer bagage hebt. Dat is nou precies het probleem, want je moet kiezen voor het kind of voor je bagage. Muziek, kunst en poëzie fungeren alleen als lapmiddelen om het leven in de kooi wat op te leuken. Gelukkige mensen hebben dat niet nodig, maar ongelukkige mensen denken dat het hen gelukkig maakt. De hele natuur is elk moment vol met muziek,

maar mensen geven de voorkeur aan hun eigen creaties. In het sprookje van De Nachtegaal van Andersen krijgt op een dag de Keizer een kunstmatige nachtegaal en

"de kapelmeester prees de vogel bovenmate en verzekerde hem, dat hij beter was dan de echte nachtegaal ; niet alleen wat zijn uiterlijk betrof, met al die schitterende diamanten, maar ook zijn innerlijk. "Want ziet u, mijne heren- en uwe Keizerlijke Majesteit in het bijzonder - bij de echte nachtegaal kan men nooit van te voren berekenen wat er komt, maar bij de kunstvogel staat alles vast; zó zal het zijn en niet anders. Men kan het verklaren, men kan hem openmaken en het menselijke vernuft bewonderen; men kan zien hoe de raderen zitten, hoe alles werkt en hoe het een volgt uit het andere...!.... Maar de arme vissers, die de echte nachtegaal hadden gehoord, zeiden: "Het klinkt wel aardig en de wijs lijkt ook, maar toch ontbreekt er iets aan, al kunnen we niet precies zeggen wat." De kapelmeester schreef vijftig dikke delen over de kunstvogel, alles heel geleerd en langdradig, met de aller moeilijkste Chinese woorden, zodat iedereen zei dat hij het gelezen had, want anders was je dom en moest je op je buik getrommeld worden"

Door mensen gemaakte muziek is zo armzalig vergeleken met alle muziek die de natuur ons cadeau doet. Er is maar één wonder en dat is de schepping en het leven. God, hoe het universum tot stand gekomen is, wat er gebeurd na de dood, zijn geen wonderen of geheimen maar vragen die mensen zich stellen omdat ze niet weten wie ze zijn. Om van een theatervoorstelling te genieten hoef je niets te weten over regie, noch over de coulissen. Om van het leven te genieten hoef ik niets te weten over mijn lever of mijn uitscheidingen, noch over fotosynthese of de baan van Mars. Alleen als mensen zich verloren voelen in de wereld hebben zij de behoefte om de hen bedreigende wereld in schema's onder te brengen.

Fanatiek is een prachtig woord omdat het "door de godheid aangeblazen" betekent en zou dat niet zo kunnen zijn? Enthousiasme (en Theou) betekent "in God" en dat is wat er overblijft als je je van de Matrix unplugged hebt. Het is goedkoop om iemand te veroordelen naar de franje, want dat is de manier waarop criticasters altijd iemand aanvallen die iets onaangenaams vertelt. Waarom val je niet over de lengte van Neo's jas? Kennis verkondigen is even onmogelijk als praten over God, de natuur, vrijheid, liefde of gezondheid want je kunt alleen aanwijzen wat het NIET is.

Elke suicide en elk verkeersslachtoffer, elke vermoorde en tot slot iedereen die aan een ziekte overlijdt wordt voortijdig losgerukt van de Matrix, zonder ooit geproefd te hebben van een vrij leven. Niemand kan een dag aan zijn leven toevoegen en geen dokter kan het leven van zijn patiënten verlengen. Mensen staan zichzelf en een lang en gelukkig leven in de weg. Het enige wat je kan doen is de obstakels verwijderen die een gelukkig leven in de weg staan: ergernis, haat, treurnis, nijd, bedrog, gramschap en al die andere ondeugden. En het zo vaak misbruikte woord: stress, slechts een compilatie van die ondeugden. Als alles gaat op de manier waarop mensen dat willen of verwachten, voelen zij zich goed, maar elke frustratie, alles wat anders gaat levert wat stress op en met knikkers kun je uiteindelijk een hele emmer vullen, tot hij met de laatste knikker overloopt. Want alleen als alle andere mensen precies doen wat in het script van de hoofdrolspeler staat en zich als willoze pionnen schikken naar zijn scenario en regie zal dat geen stress (van dstringere = uiteenscheuren) opleveren. In deze

maatschappij is het beheersen van je emoties een deugd maar de tol die je betaalt is hoog en moordend en met de symptomen van het beheersen ga je naar de dokter tot uiteindelijk de dood erop volgt, want de emmer blijft vol.

Als je de symboliek van de Matrix niet begrijpt en je je blind blijft staren op de franje waarin het verpakt is, ben je doof voor de boodschap en dat geldt evenzeer voor het evangelie. Dan kun je nog alleen maar vallen over woorden, komma's en andere franje en dat is de manier waarop alle ketteren en alle profeten de hele geschiedenis door zijn aangevallen. Als lullen over het Evangelie van Thomas slechts een tijdverdrijf is, kun je beter het telefoonboek exegeren

Thoreau heeft geprobeerd, noch een aanhanger noch een gelovige van iemand of iets te zijn, maar ongelukkigerwijs was hij niet radicaal genoeg. In ieder geval was hij zich bewust van de krankzinnigheid van de maatschappij waarin hij moest leven. Hij had de wereld doorzien en had een "lijk" gevonden zoals "Jezus" zou zeggen. Er zijn in zijn geschriften en in de evangeliën veel parallellen:

"Er bestaat een bepaalde groep ongelovigen die mij soms vragen stellen zoals: of ik nu werkelijk denk dat ik uitsluitend van vegetarisch voedsel kan leven. En om dan maar dadelijk de bijl bij de wortel van de kwestie te zetten- want de wortel is geloof en vertrouwen- ben ik gewend te antwoorden dat ik van plankspijkers kan leven. Als zij dat niet kunnen volgen, zullen ze ook niet veel begrijpen van wat ik te zeggen heb"
(Walden)

en

"Niet wat de mond binnegaat, maakt de mens onrein, maar wat de mond uitkomt dat maakt de mens onrein. (Matth 15:11)"

Hij had ervaren dat al die praatjes over gezond voedsel onzin zijn. Mensen hebben rituelen ingesteld voor het nuttigen van hun voedsel. Zij eten niet wanneer ze honger hebben maar als het tijd is om te eten. Zij hebben geleerd om te genieten van bepaalde voedingsmiddelen, afhankelijk van de cultuur waarin ze opgegroeid zijn en waarin ze geleerd hebben wat lekker en gezond is. Zoals de verrader Cypher in de Matrix zegt als hij een biefstuk eet: "The Matrix vertelt me dat het lekker is". Mensen genieten van eten omdat ze vergeten zijn om van het leven te genieten. Het is alsof ik een ritueel zou maken van het tanken van mijn auto en zou vergeten dat ik dat alleen doe om van mijn reis te genieten. Eigenlijk is het een absoluut krankzinnig schouwspel om te zien hoe mensen hun magen vullen, zittend rond de tafel met hun gereedschappen en over niets praten en om je dan te realiseren dat zij slechts vreemde rituelen uitvoeren en soms vraag ik me af waarom ze geen gezamenlijke happening hebben gemaakt van hun defecatie.

Een mens is een mens, is altijd een mens geweest en zal altijd een mens blijven, tenzij je wilt geloven dat die vreemde evolutionisten nog ooit de missing link zullen vinden. De wetenschap zoekt nog steeds het perpetuum mobile. Ze heeft het gevonden want ze is het zelf. Altijd hebben mensen van elkaar verschild door hun bagage en hun aangeleerde kunstjes om te overleven in een maatschappij van meerderen en minderen. Dus de handleiding heeft ook altijd bestaan en slechts de bagage is in de loop van de tijd veranderd en het enige wat je nodig hebt is te weten waaruit je bagage bestaat, voordat je je ervan kunt ontdoen. Als je niet eerst beseft dat je een slaaf bent, kun je je ook nooit bevrijden. Als je niet eerst beseft, dat je slaapt, kun je ook nooit wakker worden. Het menu is niet de maaltijd, de kaart is niet het

gebied, geluk is de bestemming en niet de reis. Voor mijn manisch-depressieve patiënten lijkt het alsof de deur naar twee kanten draait maar zij zwaaien slechts van de ene schijnwereld naar de andere.

Zowel de Matrix als Orwell's 1984 zijn slechts extrapolaties van de toestand waarin iedere beschaving in wezen altijd verkeert en beiden zijn metaforen en hebben dezelfde betekenis. Elke beschaving verkeert altijd in 1984 en heeft zijn eigenvormige Matrix. Big Brother en de Matrix zijn equivalenten, net zoals de Partij en de Agents en hun enige doel is Controle. En omdat iedere burger zijn geïnternaliseerde Big Brother of Matrix heeft, omdat iedereen een deel van het systeem is, heeft iedereen vuile handen, zoals Sartre zou zeggen en iedereen is dus medeverantwoordelijk voor alle ellende in deze krankzinnige maatschappij. In 1984 schrijft Orwell:

"Je moet je ontdoen van die negentiende-eeuwse ideeën over de Natuurwetten. Wij maken de Wetten van de Natuur"

En in deze wereld zijn mensen inderdaad overtuigd van het idee dat de mens geen natuur heeft, zodat hij, zoals ze dat ironisch noemen, een tweede natuur moet ontwikkelen, een karakter om zijn verdeelde wereld te dienen en in stand te houden. Rechtvaardige en eerlijk mensen passen niet in deze wereld want zij zijn niet van deze wereld. Het is een illusie, maar ik ben er zeker van dat je zelf gelooft dat je onafhankelijk bent van de controlerende krachten die Orwell beschrijft en misschien geloof je echt dat je je eigen wereld onder controle hebt. Maar jouw leven wordt gestuurd door door mensen gemaakte wetten, rituelen, gewoonten, hartstochten, angsten, je onbegrepen verleden en door je zelfgeconstrueerde zelfbeeld. Bij elke stap die je maakt wordt je gestuurd en gecontroleerd en je ziet het niet en je vraagt je nog steeds af waarom je doet wat je doet.

"Het ergste van alles is als men de slavendrijver van zichzelf is. Wij zijn de slaaf en gevangene van onze eigen mening over onszelf: een reputatie die het gevolg is van onze eigen daden. De publieke opinie is een zwakke tiran, vergeleken bij wat we van onszelf denken."

schrijft Thoreau in "Walden"

Wij hebben onze patiënten niet geëtiketteerd met hun diagnoses, maar de witte jassen hebben hen van die etiketten voorzien omdat mensen geleerd hebben dat zij een naam moeten hebben voor hun symptomen. Dan weten ze waar ze aan toe zijn, zeggen ze dan. De vraag naar het "Waarom" hebben ze allang in hun vroege jeugd afgeleerd want al die volwassenen werden altijd zo zenuwachtig als ze die vraag stelden. Wij behandelen geen symptomen want voor ons is een symptoom het resultaat van een manier van leven en als mensen dat niet willen, moeten ze hun leven veranderen. Het zou inderdaad laf zijn om te horen, te zien en te zwijgen en dat is de reden dat wij de Verklaringen van de geheime woorden hebben geschreven. De kern is dat rechtvaardige of eerlijke mensen niet ziek zijn en zieke mensen dus niet rechtvaardig en niet eerlijk, wat op hetzelfde neerkomt. Wij hebben geen emoties meer, hoeven dus niets meer te beheersen en hebben dus ook geen symptomen meer. Emotieloos betekent in deze maatschappij, dat je je emotie zo kunt beheersen, dat het lijkt alsof ze er niet meer zijn, maar dat is fundamenteel anders dan de apathiea. Het leven zal Big Brother of The Matrix uiteindelijk verslaan.

"Ik weet het niet- het kan mij niet schelen. Op een of andere manier zullen jullie falen. Iets zal jullie verslaan. Het leven zal jullie verslaan." "Wij beheersen het leven, Winston, op elk niveau. Jij haalt het in je hoofd dat er een zogenaamde menselijke natuur is, die wordt verkracht door wat wij doen en die zich tegen ons zal keren. Maar wij maken de menselijke natuur. Mensen zijn in onbeperkte mate kneedbaar. Of misschien ben je weer teruggekomen op je oude mening, dat de proletariërs of de slaven zullen opstaan en ons omverwerpen. Zet dat uit je hoofd. Zij zijn hulpeloos als dieren. De mensheid is de Partij. De anderen staan ernaast- doen niet ter zake" "Het kan mij niet schelen. Tenslotte zullen zij jullie overwinnen. Eerder of later zullen zij jullie in je ware gedaante zien en dan zullen zij jullie aan stukken scheuren" (Orwell 1984)

Het is grappig om de manier te zien waarop de betekenis van veel woorden in deze omgekeerde wereld het tegenovergestelde of weerspiegeling is van hun oorspronkelijke betekenis. Mensen praten over vooruitgang, evolutie, ontwikkeling, individuatie, Verlichting, universiteit, kennis, vrijheid, vrede en opbouwen en zien niet dat het achteruitgang, involutie, inwikkelen, dividuatie, Verduistering, diversiteit, onwetendheid, slavernij, oorlog en afbraak is. Dat is het tenminste gezien vanuit de oorspronkelijke staat of het Koninkrijk. Als je eenmaal de verkeerde weg ingeslagen bent, als je begonnen bent en het einde dus zoek is, worden de krachten, naarmate je verder van huis raakt, die je terugtrekken steeds groter. In de Imitatio Christi schrijft Thomas á Kempis:

" Iedere zonde brengt zijn eigen geestelijk lijden voort. Een dergelijk lijden is gelijk het lijden in de hel. Want hoe meer ge lijdt, hoe slechter ge wordt. Dit is wat zondaars overkomt: hoe meer ze door hun zonden lijden, hoe slechter ze worden. Ze vervallen hoe langer hoe meer tot zonde, om zich van het lijden te bevrijden"

Je kunt geestelijk lijden ook vervangen door pijn, ellende, symptomen of ziekte, het komt allemaal op hetzelfde neer. Als je eenmaal begint is het einde zoek en hoe verder je gaat hoe verder je de mist in gaat en je moet het ene gat met het andere stoppen en de ene leugen met de andere verbergen en elk probleem dat je oplost roept weer nieuwe problemen op. Zo gaat dat ook in de wetenschap die met elke oplossing nieuwe problemen creëert in een steeds uitdijender vloed.

De enige boodschap van het Evangelie van Thomas is dat als gelukkig wilt zijn en het Koninkrijk wilt ingaan, je alleen compromisloos naar je zelf moet kijken en luisteren. De rest is commentaar en de meeste logia beschrijven slechts de weerstand, het ongeloof, de haat, het genegeerd en belachelijk gemaakt worden en het onbegrip dat mensen ontmoeten die terugkwamen nadat ze gevonden hadden om de achtergeblevenen de weg naar buiten te wijzen. Er is niets nieuws onder de zon.

Ik ben bang dat je een aantal dingen door elkaar haalt. Mensen gedragen zich als poppenkastpoppen gestuurd door een virtuele poppenspeler, zoals, androïden geleid door de Matrix of aangepaste burgers geleid door door mensen gemaakte wetten en eisen. Zij denken niet zelf, maar anderen doen dat voor hen en zij bepalen hoe ze moeten leven. En God sprak: "waar zijt gij mens (Adam)", maar hij zag slechts christenen, juristen, Amerikanen, vrouwen, vaders, patiënten, geleerden, en een schier eindeloze stoet van andere maskers en ingewikkelde combinaties daarvan en nog veel en veel meer androïden, maar hij zag geen

mensen meer. En van generatie op generatie hebben mensen het werk van hun handen uitgescheiden en zie, alles is ijdelheid en naijver van de een op de ander en het najagen van wind. Maar hun afgoden zijn zilver en goud (en machines, computers, auto's, wapens, schepen en vliegtuigen, steden en gebouwen) het werk van hun handen... zij die ze maken gaan op hen lijken; zo is iedereen die op hen vertrouwt. Werken is voor de dwazen. Smohalla, een Skokulk-opperhoofd sprak in 1850 de gedenkwaardige woorden:

"Onze jonge mannen zullen nooit werken. Mensen die werken kunnen niet dromen en in onze dromen komt de wijsheid tot ons"

Elke cultuur is een vergissing.

Natuurlijk is het niet expres maar het is nu eenmaal een onmogelijke opgave om in twee verschillende werelden te leven. In deze maatschappij moet je je eigenbelang dienen om te overleven, maar daarmee doe je het algemeen belang geweld aan. Je kunt het belang van je eigen land dienen, maar dat gaat ten koste van het belang de wereldgemeenschap. Je kan het belang dienen van je familie of je peer-groep, maar dat schaadt altijd het belang van andere groepen. Het is zo'n vreselijke omweg om eerst onze kinderen met onze bagage op te zadelen, zoals onze ouders met ons deden enzovoorts en dat we daar in een pijnlijk en moeizaam proces, jij noemt dat een rijpingsproces tot individu (grappig woord, want het betekent het tegenovergestelde van wat het aangeeft: individu betekent "niet verdeeld") ons weer van moeten bevrijden. Dus beschaafde mensen zijn geen individuen maar dividuen en de bedoeling is dat ze weer individuen worden. Kleine kinderen zijn onverdeeld en leven nog in één wereld, hun kinderparadijs, en in de loop van hun opvoeding raken ze verdeeld. Het lijkt logisch om dat proces te stoppen. Het probleem is alleen dat zij dan niet meer passen in deze maatschappij, maar dat zou je op het conto van deze maatschappij kunnen schrijven, in plaats van de kinderen daar de schuld van te geven. Herman Hesse maakt dezelfde fout in zijn novelle Siddharta als de verlichte Siddharta met droefheid zijn zoon naar de grote stad ziet gaan om dezelfde fouten te maken die hij in zijn leven gemaakt had. Vroeger waren we argeloze kinderen en wij moeten weer worden als de kinderen en dat is een gigantische omweg omdat je dan weer alles af moet leren wat je geleerd hebt.

Afgelopen week ben ik in de dierentuin geweest en zag de chimpansees in hun kooi spelen met plastic tonnen en het leek alsof zij ervan genoten en ze waren er opgewonden van. Wij hebben onze kinderen in een zelfde kunstmatige omgeving geplaatst en moeten hen bezig houden met kunstmatige speeltjes en de TV, zodat ze zich niet vervelen. Ik zie geen verschil met die chimpansees. En wij prijzen en belonen ze voor hun productiviteit en dat is de manier waarop kinderen leren om hun ouders te plezieren

"Altijd bezig met straf en beloning zijn de mensen niet bij machte te rusten in de neigingen, waarmee ze oorspronkelijk zijn begiftigd.

sprak Chuang Tze 2600 jaar geleden en Kahlil Gibran:

"Je kinderen zijn je kinderen niet. Zij zijn de zonen en dochters van 's levens hunkering naar zichzelf. Ze komen door je, maar zijn niet van je, en hoewel ze bij je zijn, behoren ze je niet toe. Je moogt ze geven van je liefde, maar niet van je gedachten. Je moogt hun lichamen huisvesten, maar niet hun zielen, want hun zielen toeven in het huis van

morgen, dat je niet bezoeken kunt, zelfs niet in je dromen. Je moogt proberen hun gelijk te worden, maar tracht hen niet aan je gelijk te maken." (Uit "De Profheet")

Wij zijn niet door onze fysieke beperkingen begrensd in ons gelukkig zijn, maar door onze door mensen gemaakte regels, tradities, grenzen en moraal. Wij hoeven niet te vliegen, want vogels doen dat onvergelijkbaar beter, we hoeven niet te rennen want we kunnen een jaguar nooit evenaren, de hoogte die we kunnen springen is armzalig vergeleken bij wat de vlo kan en al die activiteiten maken ons niet gelukkig, maar daarmee hunkeren we alleen naar erkenning en schouderklopjes. Olivier Messiaen heeft zijn "Reveil des oiseaux" gecomponeerd en had een heel orkest nodig om een zwakke afspiegeling te realiseren van de muziek van de natuur. Terry Riley, Steve Reich en Philip Glass, minimal-music componisten, vereenvoudigden de muziek en als je hun trend doortrekt tot het verdwijnpunt, houdt je het niets dus de muziek van de natuur over. Op dezelfde manier kun je afstand doen van je bagage, stukje voor stukje tot in hetzelfde verdwijnpunt er opeens niets meer is en je jezelf zult vinden. Het Koninkrijk is in ons maar bijna onzichtbaar door alle conditioneringen en soms kan een glimp van het goddelijke door het schild heen breken. De natuur is niet wreed, want dat is slechts een waarde-oordeel van een beschaafd mens, want alles is zoals het is.

Boekenkennis verzamelen is een vermoeiende en naïeve bezigheid, want het is allemaal betrekkelijk en daarom sprak de naïeve wijze Lao Tzu de woorden:

:

"Weten dat je niets kunt weten, dat is hoog. Onwetendheid van dat weten is een ziekte. Wie besef heeft van die ziekte is niet meer ziek. De Wijze is niet ziek, omdat hij genezen is van die ziekte. Daarom is hij niet ziek" (71).

Het is dezelfde strekking die je kunt vinden in Jesaja 29:14:

"En de Here zeide: Omdat dit volk Mij slechts met woorden nadert en met zijn lippen eert, terwijl het zijn hart verre van Mij houdt, en hun ontzag voor Mij een aangeleerd gebod van mensen is. Daarom, zie, Ik ga voort wonderlijk met dit volk te handelen, wonderlijk en wonderbaar: de wijsheid van zijn wijzen zal tenietgaan en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan".

Tradutore traditore, want je moet begrijpen dat de schriften altijd vertaald en aangepast zijn door de geleerden, en zij zouden hun eigen graf graven als zij de teksten niet zouden aanpassen aan hun eigen belangen. In wijsheid-geschriften past geen verleden en toekomstige tijd. Dus je moet het eigenlijk lezen als:

"Daarom, zie, Ik handel wonderlijk met dit volk, wonderlijk en wonderbaar. Omdat dit volk Mij slechts met woorden nadert en met zijn lippen eert, terwijl het zijn hart verre van Mij houdt, en hun ontzag voor Mij een aangeleerd gebod van mensen is, daarom is de wijsheid van zijn wijzen tenietgegaan en het verstand van zijn verstandigen schuilgegaan."

Het is lang geleden dat wij de top bereikten en wij waren verbaasd toen we vonden waar wij niet naar gezocht hadden en wij willen jullie deelgenoot maken van onze inzichten.

In Darwin's "The Origin of Species by means of natural selection and survival of the fittest" schrijft hij ongeveer 600x "laten we aannemen dat" and "misschien is het zo dat" maar mensen beseffen niet dat de evolutie slechts een theorie is om de ongelijkheid tussen mensen te verklaren en te rechtvaardigen en de wetenschap zoekt nog steeds naar de missing link. Elke theorie, elk paradigma heeft per definitie een missing link omdat als er geen missing link zou zijn, het geen theorie maar waar zou zijn. Dus zo pogen archeologen aan de excreties zoals gebouwen en geschriften van oude volkeren niet alleen de manier waarop zij leefden maar zelfs waarom zij zo leefden te reconstrueren. Zelf weten ze niet eens waarom ze zelf leven zoals ze leven en met al hun blinde vlekken kijken ze in het verleden en beloven hun goedgegelovige aanhangers dat zij eens de oplossing zullen vinden en ze beseffen niet dat ze zelf een deel zijn van het probleem. Het is hetzelfde als wanneer je een prehistorisch dier probeert te reconstrueren uit zijn uitwerpselen. Geschiedenis en archeologie zijn altijd gekleurd door de vooroordelen en paradigma's van de geschiedkundigen en archeologen. Hoe zouden mensen oude culturen kunnen begrijpen als zij hun eigen cultuur niet eens begrijpen? Jij bent een gelovige en ik niet, en dat is het verschil.

Ik geloof in niemand behalve in mijzelf. Er is geen reden om aan te nemen dat Paulus van Tarsus geen historische persoon zou zijn, ofschoon we alleen over hem weten uit zijn eigen geschriften. Flavius Josephus bericht niets over hem, noch een van zijn contemporaine historici. Paulus is de tovenaarsleerling geweest die de spreuk van de Meester niet begrepen heeft, de klok heeft horen luiden maar niets wist waar de klepel hing, en heeft zodoende niet het Koninkrijk gesticht maar de kerk waar het mensdom nog steeds mee opgezadeld zit. In ieder geval was hij eerlijk genoeg om te vertellen dat hij er geen fluit van begreep in het citaat:

"Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben. (1-Cor.13:12).

Het lijkt mij verstandig om je mond te houden als je het zelf niet precies weet. In Petrus-3:15-16 drukt Petrus zijn twijfels uit over de leringen van Paulus als hij zegt:

"Trouwens, zo doet hij in al zijn brieven waarin hij over dit onderwerp spreekt. Zijn brieven bevatten een aantal moeilijke dingen. Mensen die niet onderlegd zijn en onstandvastig zijn, geven er tot hun eigen ondergang een verkeerde uitleg aan".

Er staan zoveel tegenstrijdigheden, vaagheden en compromissen in zijn schrijfsels dat ik me nauwelijks kan voorstellen dat weldenkende mensen dit warhoofd serieus nemen.

Ik weet dat het voor de meesten van jullie heiligschennis is om de schriften als metaforen te lezen, maar ik weet me in goed gezelschap van Philo Alexandrinus en in zijn tijd werd hij door de letterknechten ook genegeerd. In Mattheus 2, komen de wijzen uit het Oosten om Jeruzalem te bezoeken omdat zij een ster (van de Koning der Joden) in het Oosten hadden gezien. En zij gingen naar Beth-lehem, wat het huis van het brood betekent en een metafoor is voor een wijsheid-school en zij maakten kennis met de nieuwgeboren messianistische beweging, "het kind", teweeggebracht door Maria (van het Aramese Mariam = liefde) en

Jozef (= God vermeerderd) en zij vielen neer en aanbaden hem. Als metafoor betekent het dat de nieuwe messianistische beweging syncretistisch het wezen van de religie had teruggebracht tot de kern en de wezenlijke functie, door de Schriften te ontdoen van alle rotzooi waarmee ze waren vervuild door het priesterdom en de gevestigde orde, waardoor het een eenvoudige weg naar verlichting werd en het priesterdom uitschakelde. Bovendien gaven ze daarmee aan dat hun manier superieur was aan de Oosterse wegen naar het Nirwana. De geleerde priesters die wijs waren geworden en een messianistische beweging gesticht hadden realiseerden zich dat ze de laatste stap naar verlichting hadden gezet en hadden ervaren dat ze door het establishment als een gevaarlijke bedreiging werden gezien. Dus moesten ze, toen de grond te heet werd onder hun voeten, met "het kind" vluchten naar Egypte waar zij onderdak vonden bij de Alexandrijnse school van Philo. Deze school hing niet aan de letter van de wet, maar verklaarden de Schrift als metafoor en daar werkten zij de boodschap gedurende dertig jaar verder uit. Daar pikten ze de metafoor van de Zoon van God, een creatie van Philo, op. Want zij beseften, zoals in de Allegorie van de Grot van Plato, dat je nadat je het licht hebt aanschouwt, je weer terug moet om de geketenden te bevrijden en het kost een heleboel tijd om de Matrix te ontcijferen.

Dat is ook de reden dat de Matrix zoveel parallellen heeft met de evangeliën en misschien kun je dat als een nieuw hedendaags evangelie beschouwen, een metafoor van een messianistische beweging. Kijk maar op : <http://www.matrixfans.net/symbolism/>

Overigens is het uiterst merkwaardig, dat Philo, die naar zijn zeggen elk jaar in Jeruzalem kwam en stierf in 45 AC nergens melding maakt over ene Jezus en dat en de rest kun je nooit verklaren, tenzij je ophoudt om de evangeliën op te vatten als een historisch verslag en Jezus als een historische figuur. Het is even absurd om Sneeuwwitje, de Gelaarsde kat of David en Goliath als historische figuren te zien.

Een aardig citaat van Charles Lyell, een vriend van Charles Darwin is:

"de oplossing van het verleden ligt in het heden en niet andersom".

Dus je kunt pas het verleden begrijpen als je het heden begrijpt.

Ik zou al die valse behoeften niet beter hebben kunnen verwoorden dan jij. Vriendschappen opbouwen die zekerheid verschaffen, zijn zulke loze woorden en ik vraag me echt af wat je daar nu mee bedoelt. Al die oppervlakkige conversatie, elkaar de loef afsteken, al die doodsaaie verhalen en niemand zegt wat hij denkt. Iedereen houdt rekening met de gevoeligheden van anderen, iedereen zit met zijn eigen geheimen, iedereen die gevoelige onderwerpen vermijdt om ruzies te voorkomen en iedereen die ervan afziet om zich te compromitteren. Als iedereen zou zeggen wat hij dacht zou het feest snel over zijn. En zo beweegt de conversatie zich slechts aan de oppervlakte want eerlijkheid en het overtreden van de impliciete regels worden genadeloos gecorrigeerd. Het klinkt mij zo armoedig in de oren als het samen voedsel delen betekenis zou geven aan plaats en groep. Voor mij is tenminste voedsel en eten allesbehalve emotioneel geladen, niet anders dan mijn ontlasting. Noch slapen, wandelen of liefhebben, noch eten in wat voor ritueel dan ook gegoten, kan het idee van een universele Eenheid geven. Het ervaren van Eenheid heeft niets te maken met doen, maar met niet-doen of zijn.

"Bestaat het verleden concreet in de ruimte? Is er ergens een plaats, een wereld van stoffelijke dingen, waar het verleden nog plaats vindt? Nee. Waar bestaat het verleden dan zo het al bestaat? In de documentatie. Het staat opgetekend. En in de geest, in het geheugen van de mensen." (Orwell 1984)

Daar staat het verleden opgeschreven en wordt doorlopend veranderd, aangepast, herschreven, geïdealiseerd en verdrongen, afhankelijk van de gemoedstoestand waar de eigenaars in verkeren. Voor de toekomst geldt precies hetzelfde. De toekomst bestaat ook alleen in de hoofden van de mensen en is de extrapolatie van hun vervalste verleden en wordt gemodificeerd door hun verwachtingen en angsten. Meister Eckehart sprak:

"Verleden en toekomst verhullen god voor 's mensen aangezicht"

Mensen laten hun heden bepalen door de bagage van hun verleden en hun onzekere verwachtingen voor de toekomst. "Ik kan er niets aan doen dat ik zo ben en ik kan mezelf niet veranderen" en dan zeg ik nog wel eens: "Als je nu eenmaal zo bent, ga je nu eenmaal zo dood". Als je angstig leeft, zul je angstig doodgaan, als je gemakkelijk leeft zul je gemakkelijk doodgaan. Bepaald te zijn door je sociobiologie lijkt mij eerder een soort predestinatieleer en eerder een evolutie dan een involutie.

De morele regels die wij volgen zijn er niet voor om succesrijk met elkaar in een maatschappij te leven, noch om veilig en heilzaam met elkaar om te gaan, want regels worden altijd ingesteld door de heersende klasse. Geen kind, geen slaaf, geen werknemer, kan een regel uitvaardigen. Dus regels zijn slechts een werktuig om iedereen zijn "eigen" plaats te wijzen. En ik vraag me af waar jij deze succesvolle, veilige en heilzame wereld ziet. Het moet een hele andere zijn dan waar ik leef. Zou het niet zo zijn dat je hele zaak omdraait? Leven we niet in deze onrechtvaardige maatschappij juist omdat we deze regels hebben? En hebben we niet steeds meer regels nodig om al die mensen die pogen te ontsnappen of de regels ontduiken en door de mazen in de wet kruipen op hun plaats te houden? En dat we dat proberen door de mazen in de wet steeds kleiner te maken? In deze omgekeerde wereld past maar een omgekeerde "ethische" regel: "en zoals gij wilt dat de mensen u behandelen, behandel hen ook zo" Dus al ik een masochist ben, zal ik mijn medemensen moeten martelen en als ik van cadeautjes hou, moet ik die ook aan anderen geven. De enen dienst is de ander waard en voor wat hoort wat en dat is de manier waarop we met elkaar bezig zijn. Wij laten altijd de ene hand weten wat de ander doet en daar is onze hele charitas op gebaseerd. Aardig doen is heel wat anders dan aardig zijn. Het Wu-Wei van de taoïsten is het tegenovergestelde en vergelijkbaar met het ethisch principe: "wat gij NIET wilt dat u geschiedt, doet dat ook de ander niet". De christelijk omgekeerde variant leidt naar buiten, steeds meer en meer, prestaties, productie, meer regels, straffen en beloningen en de taoïstische weg en de weg van "Jezus" leidt naar binnen, steeds minder, minder regels, minder doen, totdat je uiteindelijk rust zult vinden en je zult verbazen en zult heersen over het Al.
